

opinia

revistă săptămânală de informație, reportaj și atitudine studentească

● Anul XXXVI ● 2006 ● 15 - 21 ianuarie ● Nr. 272 ● IAȘI ● GRATUIT ● 5000 de exemplare

EDITORIAL

Aici Iași, Europa

Pancartele făceau diferență, împânzeau străzile, apoi erau lumini și stelute, 27. Am înțeles că nu s-a schimbat mare lucru, dar am prins aripile integrării tocmai pentru că avem credința că dintr-o dată salariile o să crească de două ori, prețurile vor scădea miraculos și noi vom pluti spre alte zări fără să ne fie frică să ne întoarcem.

Europeanul a devenit un etalon absolut, un pământean minunat care aruncă ambalajul la coșul de gunoi și nu înjură pe stradă. L-am urmat papagalicește, doar pentru că dă bine în presa lumii și pentru că, dacă știm cu cine să ne purtăm bine, o vom duce altfel. Alianța dorită de afiș, pentru că la noi n-au existat niciodată eurosceptici, se plimbă pe picioare tremurânde în văzul lumii. Posteritatea își va aduce aminte lesne de cei care au mâncat lebede, au furat bancomate, au înălțat palate și îi va numi „români”. Înainte de sărbători, ziariști de la publicații depărtate au alergat spre noi să ne prindă nepregătiți. Ne-au surprins așteptând, fie în circume dimineata de vreme, fie mergând molcom în căruțe, cu pietele pline de vânzători neautorizați și o frunte mînjită cu „mită”. N-am încetat a ridica paharul spre lume într-un „Noroc” necreștinesc, ba chiar nu ne-am sfiit a ne vedea așa cum sîntem, români.

Tot așa, ne-am trezit cu tola plină de oferte. Străzile sînt împinzite cu afișe care anunță că viza spre **Canada** se obține cel mai ușor, televizoarele zbîrnie de știri despre cîte locuri de muncă ne oferă **Europa**, iar studenților li se dau burse speciale la universități. Exodul nu s-a produs încă, fuzionăm cu **Europa** discret, nu ne repezim la struguri. Am plecat încet, cu preot, cătel, purcel ca să bem o cafea la unguri, ne-am dus spre înfrățire, așa cum poate am învățat de mult și ne-am luat licoarea europeană. Seara am adormit cu fruntea senină.

Între timp, afacerile se mișcă încet tot peste granițele acum cu valoare simbolică. La **Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”** se va face prima universitate online, pentru studenții plecați la muncă în străinătate. Vor învăța de acolo științele române, fără ca universitatea ieșeană să piardă ceva. „Am aderat, să vedem dacă ne și integrăm” stă acum pe buzele celor care se îndoiesc. Pe toate străzile însă, în care zare ai privi, vezi cum în același decor se anunță: „Aici Iași, Europa!”

Andreea ARCHIP

Studenții basarabeni, ținuți la granița cu Europa

● moldovenii au stat la coadă ca să obțină viza pentru a intra în România

pagina 5

Aderarea le-a adus moldovenilor restricții la intrarea în România

REPORTAJ

Stradivarius de Moinești

● Pashlidis Grigoris face viori unice în lume pe care nu le poate vinde

Unii îi numesc nebuni, alții genii, altora nu le pasă. Uneori, talentul le este

Meșterul de viori cîntă după ureche

recunoscut după moarte, iar lucrările lor dobîndesc valoare doar după ce sînt învelite în doliu. Puțini sînt cei care se încapățînează să facă un lucru care nu le aduce profit doar pentru că le place.

Unul dintre ei este Pashlidis Grigoris, un priceput-la-toate dintr-un orășel din Bacău. În cămăruța din blocul modest din Moinești, grecul care și-a găsit casa în România îngrămădește an de an, pe patul cu pătură roșie, viori unicate pe care nu le cumpără nimeni. Pe covorul din camera de lucru îl așteaptă altă machetă. Va fi a 26-a vioră. Nu știe cîte va mai construi pînă va reuși să facă și bani din asta.

pagina 11

Față de România am o singură slăbiciune: îi respect codul penal

● interviu cu scriitorul Vasile ERNU

● URSS m-a educat și format de așa manieră încît pot subzista oricărui sistem
● românii nu-și pot gestiona prezentul

pagina 8-9

Actualitate

Centrul European pentru cultură evacuată

● Geothe Zentrum și Centrul Cultural Francez s-ar putea muta în corpul C al Politehnicii

pagina 2

Incognito

Scoala de Bruce Lee

● drumul de la amator pînă la bătaș profesionist e scurt, iar maestri ai artelor marțiale se găsesc la tot pasul

● dacă n-ai o centură încă, poți oricînd să dai și să fugi

pagina 4

Tabletă

Ne-am trezit europeni

● mi-am salutat fratele tot cu „Ce mai faci, române?”

● am devenit produs european de la 1 ianuarie 2007

pagina 6

Dezbatere

România nu se încadrează în tiparele europene

● despre cum sîntem văzuți în presa lumii după aderare au comentat Rodica CULCER și Alexandru LEONTIEȘ

pagina 13

opinia

este editată de studenții

Departamentului de Jurnalistică și Științele Comunicării al Universității „Alexandru Ioan Cuza” și se adresează exclusiv mediului academic